

13ICA

ŠKOLSKI LIST XIII. GIMNAZIJE

Nadamo se najboljem...

EVICA ŠIVAK LEDIĆ, 16.11.2020.

Nakon dugačke pauze, složile se male ruke i spojile (bez brige, ne zapravo – poštujemo epidemiološke mjere!) glave, pa smo odlučili oblikovati nešto slično školskim novinama. Za ambicioznije pothvate ipak bismo trebali nešto brojniju ekipu, a ne bi bilo loše i da pandemija prestane. Ipak, pokušat ćemo biti aktualni i zanimljivi, a kako nema previše događanja, ove će godine članovi novinarske ekipe češće imati priliku pisati o čemu žele. Nije ni to loše, ako bolje razmislite!

Kako je knjižnica po definiciji ne samo *superkulzanimljivougodan prostor, nego i mjesto čuvanja vrijednosti, povijesti škole i spomenar pikantnih, manje poznatih detalja*, naišli smo na primjerke školskog lista od prije mnogo godina. Eto – mali dio povijesti škole! To nas je zaista motiviralo da i mi pokušamo nešto osmisliti!

U novinarsku skupinu primamo nove članove, posebno crtače stripova, pjesnike, pisce i likovne genijalce. Pozivamo vas da se javite u knjižnicu i date svoj doprinos povijesti naše škole. Tko zna, možda za 15 godina ugledate na nekom mjestu svoj crtež, strip ili tekst i prisjetite se ovog doba – najljepšeg od kolijevke do groba!

Svašta se može pronaći u našoj knjižnici, pa tako i primjerci starog školskog lista

Naš mali, ali sjajni tim (nedostaje nam Luka Rogić iz 2.e na fotki): Patricia Macan (2.e), Barbara Strunjak (4.b), Sara Tonković (3.e), Petra Markan (3.e), Matea Martinović (3.e), Matej Pranjić (3.e), Lana dajčer (4.b)

Jedan dan u samoizolaciji

PATRICIA MACAN, 16.11.2020.

Ovo mi je zaista bio jedan od najduljih dana u životu. Bio je toliko dug da mi je teško vjerovati da je trajao samo dvadeset i četiri sata. Nešto što se dogodilo jutros, kao da je bilo jučer. Petak mi je inače omiljeni dan u tjednu, ali ovoga puta to nije bilo tako. Dragi petku, znam da nisi ti kriv, ali mrvicu ću te izvrijeđati.

Ovaj sam tjedan poslijepodnevna smjena u školi. Volim si ponekad priuštiti taj luksuz i odspavati do podne. Znam, nije baš informacija za pohvalu, ali moja je ljubav prema drijemanju jednostavno ogromna. Prvi od razloga zbog kojih će ovaj dan ostati upamćen kao jedan od najgorih u povijesti je taj što mi je moj luksuz uskraćen. Devet je ujutro, majka mi ulijeće u sobu brzinom svjetlosti i glasno me budi. Zlatno pravilo – ne diraj lava dok spava!? U redu, previše sam se zadržala na temi spavanja, vrijeme je da krenem dalje. Rekla mi je da je razrednica poslala poruku u kojoj stoji da je 2.e razredu određena mjera samoizolacije. Iskreno ću vam reći, prvi osjećaj koji me obuzeo bila je sreća. Virtualna nastava i odgađanje velikog broja testova ne zvuči loše, zar ne? Međutim, nije mi dugo trebalo da padnem u očaj. Shvatila sam da neću moći van za vikend i da neću smjeti na treninge. Oči su mi se u sekundi napunile suzama. Ljudska psiha je stvarno čudna stvar. Zanimljivo je kako nam je većina stvari najviše primamljiva upravo onda kada je zabranjena. Odjednom me uhvatila želja za vožnjom bicikla po Bundeku, a poprilično sam sigurna da mi to

ne bi palo na pamet da je ovo bio samo još jedan uobičajeni dan. Kada sam se malo ohladila i pomirila s činjenicom da moram biti zarobljena, priključila sam se videopozivu s razrednim kolegama. Sve nas je zahvatila ista situacija i bilo je mnogo lakše kada smo zajedno popričali o problemima. Kako je dan odmicao, meni je bilo sve više dosadno. Vidjela sam sestru kako se sprema za izlazak. Logično, počastila me provokacijama, ali nije joj dugo trebalo da se primiri. Zna se tko je glava kuće. Ponekad se potučemo. Ona je čak i navikla na to. Kada se krene žaliti roditeljima, uvijek se izvučem objašnjavajući im kako na taj način učimo samoobranu. Da, to je razlog. U međuvremenu sam zaspala još nekoliko puta. Toliko sam spavala da sam se umorila od spavanja. Slatke muke, rekli bi neki.

Vrijeme je da zaključim ovu dugačku priču. Samoizolacija nije zabavna i brzo moram smisliti neki način da mi naredni dani brže prođu. Druženje s drugim ljudima je čovjeku jako važno i smatram da nije u redu da mu se to pravo, kao društvenom biću, oduzima. Svaki dan treba iskoristiti na što bolji način i sloboda je nešto što ću ubuduće definitivno više cijiniti.

U OVOM IZDANJU

ŠKOLA U DOBA KORONE

PROVALE PROFESORA

IZ MOG KUTA

MOJE ERASMUS+
ISKUSTVOUSPJEH U
ČUDNO
VRIJEME

TOP 5

KLJUČNA RIJEČ

Moje Erasmus+ iskustvo

Ponovilo se 😊

LANA DAJČER, 20.11.2020.

Erasmus je organizacija koja je uključena u različite vrste projekata – sportskih, obrazovnih, političkih i mnogo drugih. Ciljevi ovih programa su bolja povezanost s potrebama tržišta rada, jača povezanost politike EU s programima dodjeljivanja financijske potpore, veća EU dodana vrijednost i drugi. Ja sam sudjelovala u projektu *Act Rural To Grow Global*, gdje je cilj bio upoznati različite kulture (u ovom slučaju grčku, rumunjsku, španjolsku i hrvatsku) i da jedni drugima pokažemo poštovanje i prihvaćanje. Naravno da je bilo i drugih razloga, ali po meni su ovi najbitniji, zato što bismo trebali biti upoznati s kulturama drugih zemlja, a ne biti određeni samo našom. Tko zna, možda se u nekim životnim situacijama više možemo poistovijetiti s drugom kulturom nego s onom u kojoj smo odgojeni. Program se odvijao u Gospiću i trajao je tjedan dana. Sveukupno je bilo 24 sudionika, dva instruktora, dva pomoćnika i kuharica oštrog jezika i najneobičajenih jela, kao što je, na primjer, jabuka s patlidžanom. Instruktori su bili jako opušteni i zabavni i bila sam zadovoljna njima. Nisu stavljali nikakav pritisak na nas i imali smo slobodu kako, kada i što ćemo napraviti.

Uglavnom, tamo sam upoznala vrlo različite osobe, i po uvjerenjima i po osobnostima. Španjolci su ljudi „ko šlake“ (sve što nam kažu u filmovima za njih je istina). Imala sam osjećaj kao da sam u mjuziklu, samo su odjednom počeli pjevati i da vam kažem istinu, imaju pjesmu za SVE!!! Ali baš zato su nam stalno davali podršku optimizmom, čak i u najtežim trenucima. Rumunji su malo povučeni, ali kada se užive u nešto, nezaustavljivi su zajedno. Grci su pak slični Španjolcima, jako prijateljski raspoloženi, ljudi i vole razbijati tanjure! I naravno, Hrvati. Bilo je super što smo svi došli iz različitih dijelova Hrvatske. Igranjem igara smo se međusobno upoznavali, npr. igrom *Speed dating*, gdje smo simulirali brze spojeve i dobili smo za svaki spoj neku temu o kojoj bismo morali pričati tri minute, ali smo imali i pravila kako bi se svima osigurao tzv. *safe space*. Iznenađili biste se koliko se može naučiti o osobi u tri minute!

„Strašno“ putovanje do kampa

[https://ec.europa.eu/programm
es/erasmus-plus/about_hr](https://ec.europa.eu/programm/es/erasmus-plus/about_hr)

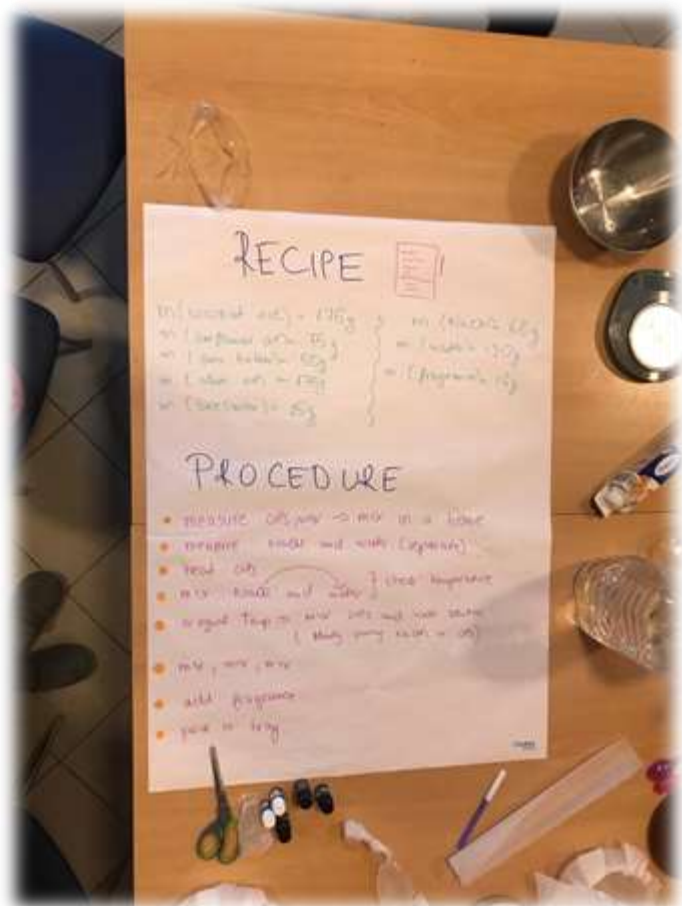

Cultural night

Dio programa je bila ekspedicija koje se je većina sudionika bojala zato što je to značilo planinarenje do kampa u kojem smo palili vatru, kuhali večeru i spavali u bivcima (cerada na konopu). Strahovi su bili različiti, a uključivali su hladnoću, nemoć, napor hodanja satima s ruksakom od 13 kg po planinama, ozljede, a sve to je podrazumijevalo dolazak do kampa. Tko bi rekao da će se nezgoda dogoditi kada zapravo budemo u kampu! Jedan dečko je rezo granje kako bismo zapalili vatru i taman kada je sjekirom lupio granu, dio se otrgnuo i odletio mu u lice te mu uspio strgati jedan zub. Hvala Bogu, s time su završene naše epizode ozljeda. Na povratku iz kampa u centar trebali smo pronaći rijeku kako bismo ju prošli i inače to traje 15 minuta, ali mi smo to uspjeli pretvoriti u čak tri sata, cijelo vrijeme prolazeći pokraj skretanja kojim smo morali krenuti. Znam. Pametni smo, jel da? Kada smo napokon našli rijeku, otkrili smo koliko je ledena i čestitke ljudima koji su stajali u njoj pomažući ostalima. Ali ne bi bilo zabavno da se netko nije poskliznuo i pao u nju, što se, naravno, nama dogodilo. Dolaskom natrag bili smo presretni jer je već pala noć, svi su bili umorni i nervozni, i to nam je bio kao spas u zadnji čas.

Sljedeći dan je cijeli bio posvećen pripremanju za *Cultural night* gdje smo svi predstavljali svoje zemlje.

To je bilo vrlo zanimljivo jer smo zapravo naučili mnogo stvari na zabavan način. Jeste li znali da Španjolci jedu deset boba grožđa deset sekundi prije Nove Godine? Ili da Grci imaju posebnu pjesmu, koju kada čuju ostavljaju sve što su radili, čak i ako je neki

Recept za izradu sapuna

„Tunel“ za kraj

Uspomene za cijeli život ©

razgovor za posao ili nešto još važnije. I ta pjesma ne bi bila potpuna bez da razbiju tanjur ili čašu. Te stvari se jako razlikuju od naših tradicija i drago mi je da sam sada upoznata s njima. Hrvatska je zato njih upoznala s relativno malo naše povijesti, ali smo to popravili Alkom, našim narodnim plesovima i pjesmama.

Koliko je bilo zabavnih stvari, toliko je bilo i poučnih, kao što su prezentacije o okolišu koje su nas naučile da, iako se čini kao da nemamo pravo glasa u tome što se događa s našim gradovima i zemljama, zapravo imamo. Jedna instruktorka je s grupom svojih prijatelja pokrenula peticiju protiv rušenja drveća da bi se napravilo željeznicu usred šume i to se proširilo diljem svijeta. Na kraju su morali obustaviti radnju zato što su dobili par tisuća pisma govoreći im da prestanu. Zbog toga sada znam da je stvarno moguće napraviti razliku u svijetu ili barem dijelu svijeta, čak i ako si „mali čovjek“. Također smo imali radionicu pravljenja sapuna koji smo na kraju mogli ponijeti sa sobom. Najbolje je što se može napraviti doma, bez da se kupuje sto stvari koje nemamo. Evo, na fotki lijevo se vidi i recept.

Zadnjeg dana podijelili smo se na desnu i lijevu stranu i tako smo napravili tunel. Kroz njega je zatim prolazila osoba koju bi prozvali kako bi dobila diplomu koju možemo iskoristiti u životopisu. Cijeli taj zadnji dan je bio dosta emotivan zato što smo svi živjeli zajedno 24 sata dnevno i sprijateljili smo se, a znali smo da svatko sada ide na svoju stranu i da ne znamo hoćemo li se ponovno vidjeti. Rekla bih da je to ona loša strana svega jer ipak ne može sve biti dobro.

Sve u svemu, drago mi je da sam sudjelovala u ovom sjajnom programu zato što sam provježbala engleski bolje nego što bih to u školi napravila, zato što sam upoznala različite ljude i znam da, ako ikada odem u neku od tih zemlja, imam kod koga doći. Naučila sam stvarno puno stvari koje ne bih da mi se nije pružila ova prilika. Ako i vas zanima kako ostvariti ovako sjajno iskustvo, svakako potražite sve informacije na poveznici https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/about_hr.

A.D. 2020.

Priče za unuke?

UREDNIŠTVO, 28.12.2020.

Ne samo da su naši učenici i profesori suočeni s pandemijom i potpunom promjenom svakodnevnog života, već i s nekim drugim, nepredvidljivim i **potresnim** izazovima u životu. Zadnji epitet namjerno je naglašen.

Na početku smo mislili ne govoriti o tom. Ali nas je ponovno uzdrmalo tri dana do Nove godine, pa opet dan kasnije ☹. Ne možemo na to utjecati, ne možemo to spriječiti, barem zasad. Tko zna, možda baš ovogodišnje traume proizvedu neke nove Mohorovičiće koji će čovječanstvo zadužiti neprocjenjivim otkrićima iz seizmografije i seizmologije. Trebamo probati zadržati malo optimizma.

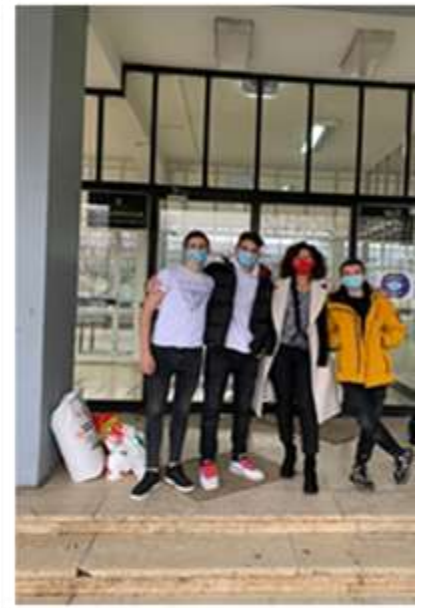
Na pandemiju možemo utjecati u maloj mjeri osobnom odgovornošću, ali ako ponukamo i one oko nas da budu odgovorni, možda i ta borba bude uspješnija. Uglavnom, jednog će dana i ovo sve završiti. Čeka nas mnogo izazova u životu. A vi ste, dragi učenici, za njih možda pripremljeni bolje od drugih generacija. Vama i vašoj svakodnevnoj borbi u čast – neke od uspomena na 2020 u fotkama. Oni koji trebaju – prepoznat će se, a za detalje pogledajte objave na školskoj Facebook stranici u prošloj godini.

2020.

2020.

ŠKOLA U DOBA KORONE

Jesmo li ostali normalni u „novom normalnom“?

BARBARA STRUNJAK, 15.12.2020.

Barbara Strunjak razgovarala je s prof. Marijanom Ban i prof. Darijom Šuprinović Karakaš te s učenicima Zvonimirom Weinerom (1.a) i Antonijom Slavić (4.c) o aktualnoj temi – školi u vrijeme pandemije.

Kako ste se osjećali za vrijeme lockdowna?

Slavić: Bilo mi je dosadno i užasno depresivno, jedva sam čekala da završi jer sam jako socijalno biće pa mi je to teško palo.

Ban: Dosta usamljeno, iako sam imala dosta posla, ali sam i previše vremena provela ispred računala zbog škole.

Šuprinović: Pomalo depresivno i izgubljeno.

Weiner: Osjećao sam se malo čudno, ali ne toliko zatvoreno jer bih ponekad izašao van prošetati se.

Sviđa li vam se više online nastava ili nastava u školi?

Slavić: Ni jedno ni drugo. Za online me strah zbog mature, a u školi zbog svih ispita i ispitivanja.

Ban: U školi, naravno, jer je puno lakše i jer nam treba taj socijalni kontakt.

Šuprinović: Nastava u školi, naravno.

Weiner: Više mi se sviđa nastava u školi jer ću tako zapravo više naučiti i puno je bolje kad profesor nešto objasni nego online nastava.

Što vam se sviđa od promjena u školskom sustavu zbog situacije s koronom?

Slavić: Smeta mi to što cijelo vrijeme moramo nositi masku, užasno mi je teško pod maskom, a ovo ostalo mi je svejedno, sjedim u klupi normalno. I to što se ne možemo družiti normalno, tipa, ja ne bih smjela sad s tobom pričati ovako*, ne bismo smjele imati blisku komunikaciju s učenicima iz drugih razreda.

Ban: Ne sviđa mi se toga puno, ali moramo se pridržavati epidemioloških mjera da bismo uopće mogli ići na nastavu, moramo nositi maske, barem trenutno, dok ne bude malo bolja situacija, i ako ih ponekad pomaknemo malo da bismo se bolje razumjeli i čuli, maske su obavezne, nema mi se tu što sviđati ili ne sviđati.

Šuprinović: Jedina dobra stvar u online nastavi je to što se doista vidimo, ne moramo nositi maske.

Weiner: Pa ok mi je to što smo stalno u istoj učionici, što ne moramo svaki sat hodati gore dolje.

Mislite li da mjere propisane u školi pomažu u smanjenju broja zaraženih učenika i profesora?

Slavić: Ne, uopće ne. Zato kaj smo u istoj prostoriji svi po osam sati, nema šanse da nas to štiti, nemoguće.

Ban: Pa vjerujem da pomažu, barem donekle.

Šuprinović: Mislim da škole ionako nisu žarišta zaraze i da, ako se svrno držimo tih mjera – pranje ruku i dezinfekcija, nošenje maski, one definitivno pomažu.

Weiner: Nošenje maski definitivno pomaže, a dobro je i to što, ako netko u razredu oboli, makar i nema simptome, cijeli razred ide u samoizolaciju.

Mislite li da će ove godine prestati epidemija korone, da će se sve vratiti na staro? Hoće li ostati onako kako je bilo prije korone ili će se promijeniti nešto?

Slavić: Ja se nadam da hoće, ne mogu uopće izlaziti, hoću se družiti s ljudima, ne mogu više biti doma. Pa, mislim da ćemo se naučiti živjeti s koronom ako ostane, tako da će biti sve kao prije.

Ban: Pa mislim da će ove godine još biti prisutne te mjere, maske i to, vidjet ćemo što će biti s cjepivima i svim tim, pa možda sljedeće godine svari dođu u nekakvu normalu, mislim da će se ove godine još dosta provoditi postojeće mjere.

Šuprinović: Ne znam, voljela bih da se vrati na stanje prije

korone, da nam se vrata naši stari životi. Vidjet ćemo.

Weiner: Mislim da će sadašnja situacija potrajati sigurno bar do ožujka ili travnja, a da baš bude kao normalno, mislim da ništa od toga ove školske godine.

Smatrate li da ćete zbog situacije s koronom u ove dvije školske godine bolje proći na maturi ili lošije?

Slavić: Lošije, zato jer nemamo znanja, nemam nikakvo znanje trećeg razreda, i ne znam kako će biti sad ovaj četvrti, tako da mislim da će to biti lošije.

Jeste li shvatili nastavno gradivo koje je obrađeno online tijekom korone ili imate rupa u gradivu?

Slavić: Definitivno rupe u znanju, bolje me pitaj jesam li išta shvatila.

Weiner: Dok su profesori predavali mi je bilo puno jasnije, jer su na online nastavi samo dijelili zadatke.

Što mislite hoće li se, kao i prošle godine, smanjiti količina zadataka na maturi ili će ostati isti?

Slavić: Mislim da neće, ali nadam se da hoće. Nada umire posljednja.

Što mislite o *online* instrukcijama i pripremama za maturu, smatrate li da vam one mogu pomoći?

Slavić: Pa ono, mislim, može ti pomoći ako ti želiš raditi, ali ne znam kako bi to trebalo funkcionirati, pa ne mogu odgovoriti na to, skeptična sam.

Kako vam je bilo predavati i poučavati za vrijeme korone u virtualnoj nastavi?

Ban: Dosta teško, zbog toga što nismo imali kontakt s vama, nego samo preko računala. Mislim, najlakše je poslat prezentaciju, neki materijal i sve, a drugo je hoćete li se vi natjerati da to pogledate, pređete to gradivo, ili ćete samo napraviti C/P i odgovoriti nam nazad.

Šuprinović: To je bilo jedno potpuno novo iskustvo za mene, ne mogu reći da imam loša iskustva, prošle godine sam predavala samo španjolski jezik, ove godine mi je malo drugačije, s obzirom da imam i prve razrede, i stvarno su svi bili na *online* nastavi, na Meetu smo se vidjeli na videu i bilo je super. Ali, za jedan sat *online* nastave se trebam triput više spremati nego za jedan realan sat u školi.

I za kraj, kako ste funkcionirali u *lockdownu*, što ste radili u slobodno vrijeme?

Slavić: Znači, gledala sam serije, gledala sam filmove, ležala sam ... doslovno ništa nisam radila. (Znači, ti nemoj slučajno reći negdje da sam ti ja to govorila. 😊)**)

Ban: Gledala televizor, filmove, šetala malo vani, sama ili s obitelji, nisam se družila s ostalima, ali malo na zrak sam morala izaći.

Šuprinović: Najprije smo dva tjedna bili stalno na balkonu, ali nemoguće je s malim djetetom biti stalno zatvoren. Sreća pa živim blizu Maksimira, pa smo išli u šumu u šetnje, gdje nema nikoga, izbjegavali druge ljude.

Weiner: Tijekom *lockdowna* sam samo razmišljao što ću sve morati nadoknaditi kad nastava opet počne, više-manje sam slobodno vrijeme provodio kao i inače, samo što nisam mogao ići igrati nogomet.

* Razgovor je obavljen uz poštivanje mjera razmaka, pod maskama i u provjetrenom prostoru 😊.

** Sry, Antonia. Ali hej, pa nije to ništa nepoznato!

Po ovakvim se izjavama škola pamti. Šteta da gradivo ne ostaje tako ukorijenjeno ☺!

TOP 5

Najgori i najbolji pokloni za Božić

PATRICIA MACAN, 20.12.2020.

1. **ČARAPE:** Obično dolaze u veličanstvenom pakiranju i omotane su šarenim omotom. Ovaj poklon u tebi budi veliku sreću i uzbuđenje, ali samo prije nego što ga otvoriš.
2. **DEZODORANS:** Uz to što nije kreativno, dobit ćete i skrivenu poruku da ne mirišete baš najbolje.
3. **REKETI ZA TENIS:** Ovaj poklon ti je beskoristan jer se zapravo baviš nogometom, ali roditelji su ti rekli da bi ti jednom mogao zatrebati (možeš ih koristiti za lupanje brata ili sestre po glavi, ako ništa drugo).
4. **KUPON ZA TRETMAN LJEPOTE:** Pripadnicima ljepšeg spola ne zvuči loše, ali brzo se sjetite da idu u gimnaziju i da im obaveze jedva ponekad dozvole odlazak na kavu. Ovaj će kupon vrlo brzo propasti i ostati neiskorišten, osim ako ga ne poklonite susjedi sa šestog kata, ali ona ima 76 godina i sumnjam da će joj trebati.
5. **NIŠTA:** „Uskoro si punoljetan, prestani već jednom vjerovati u Djeda Mraza.“

1. **IPHONE 11 PRO MAX:** A što drugo očekivati na prvom mjestu?
2. **TRAKA ZA TRČANJE:** Odličan poklon nakon što se pogledate u ogledalo iza božićnog ručka.
3. **NOVAC:** Što više, to bolje.
4. **KNJIGA:** Jer lektira nije dovoljna!
5. **PUTOVANJE:** Bora Bora jako dobro zvuči. ☺

SMIJEH JE LIJEK

Najbolje provale profesora

Vol. 1

SARA TONKOVIĆ, 15.12.2020.

Svi mi ponekad pogriješimo ili kažemo stvari koje su možda pomalo „nezgodne“ za situaciju u kojoj se u tom trenutku nalazimo, a isto je tako i s profesorima. Naravno, ako je to što su rekli primjereno i zabavno, vjerujemo kako ne postoji razlog zašto se toga ne bismo prisjetili i barem malo nasmijali. ☺

Izdvojile smo neke, a ako se vi sjetite još nekih, slobodno nam se možete javiti. :))

- ➔ „Kakav smak svijeta... Ma da bar!“
- ➔ „Samo da ugasm to čudovište...“ (mobitel!!)
- ➔ „Tamo bih umro, izdahnuo bih.“ (u rudniku)
- ➔ „Jedna će od vas dvije dobiti jedan, vi odlučite koja.“
- ➔ „Ti dođi odgovarati da dobiješ dvije jedinice.“
„A profesorice, kako vi znate koliko ću ja dobiti...?“
- ➔ Na satu, pričamo o zadatku iz domaće zadaće.

Profesorica: „Tko nije riješio ovaj zadatak, neka ga riješi ponovno!“

- ➔ „Neka mi dođe sada odgovarati broj 5... Ma ne ajmo zapravo ipak neki neparan broj, recimo evo 9.“
- ➔ „Neka mi redari krenu donesivati testove...“
- ➔ „Gdje ovaj daljinac ima freez??“ (u prijevodu, „Kako s ovim daljinskim upravljačem zamrznuti sliku na televizoru?“)
- ➔ „Marta, reci mi još jednom svoje ime.“

I naravno, ponekad smo, kao učenici, znali čuti da smo toliko glasni da smo „gori čak i od kosilice“, ili da „prestanemo zlostavljati tu kemijsku“ i puno tome sličnih stvari (tko bi se toga svega i sjetio...), ali nama je sve to zabavno i nadamo se kako ćemo i u budućnosti čuti još mnogo simpatičnih komentara, jer oni čine školu mjestom kojem se vraćamo radosni, s osmijehom. ☺

USPJEH U ČUDNO VRIJEME

Naš Višen na Državnom iz Fizike!

PETRA MARKAN, SARA TONKOVIĆ I
MATEA MARTINOVIĆ, 3.12.2020.

Petra Markan intervjuirala je učenika Višena Pavlicu iz 2.e razreda koji je bio na državnom natjecanju iz fizike. Pri osmišljanju pitanja i transkripciji pomogle su joj kolegice iz razreda, Sara Tonković i Matea Martinović (3.e).

P: Jesi li bio previše uzbuđen kada si saznao da si prošao na državnu razinu iz fizike?

V: A ono, bio sam negdje srednje uzbuđen. Nisam očekivao da ću proći jer sam malo zeznuo Županijsko, ali na kraju jesam.

P: Smatraš li da te XIII. gimnazija dovoljno potiče na ovakve rezultate?

V: Veoma me potiče.

P: Misliš li da su ocjene mjerilo znanja?

V: Pa ono, kako kada. Ovisi kako za koji predmet. Za neke predmete gdje se treba štrebati nekada zapravo ne reflektiraju pravo znanje, zato što netko može naučiti samo za test i odmah zaboraviti.

P: Imaš li sve petice iz fizike? To nas sve jako zanima.

V: To je zapravo jako dobro pitanje. Moguće, ne pamtim baš ocjene toliko.

P: Je li ti na državnom natjecanju bio teži praktični ili teoretski dio?

V: Mislim da sam ih oboje jednako uspio zeznuti.

P: Bi li htio postati profesor fizike u školi?

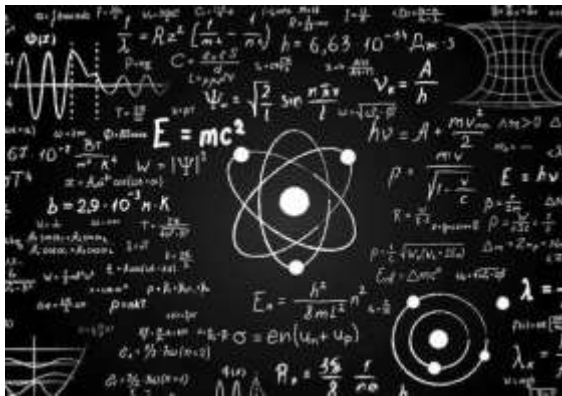
V: Neeee!

P: Zašto?

V: Čujem da ne plaćaju baš previše profesore, a i pričanje s razredom – nije to baš moja stvar

MISAO DANA:

„Nisam ja sad neka osoba koja može dati nešto informativno.“

P: Tko ili što te najviše motivirao/lo da se prijaviš na natjecanje iz fizike?

V: Dan bez škole je poprilično dobra stvar kod tih natjecanja. To je bio moj originalni razlog, onda mi je to išlo, pa sam nastavio dalje. U osnovnoj školi sam išao na natjecanje da izbjegnem test iz geografije, ali onda sam nekako prošao dalje, i opet dalje, ali onda nisam postigao neki veliki uspjeh pa sam otišao ponovno u srednjoj. Opet došao do državnog, i opet neću ništa posebno postići.

P: Kako si se snašao s električnim tipkalom i jesi li znao za to prije natjecanja?

V: Saznao sam za to dan prije natjecanja, kada sam ga uključio bilo je malo glasno, pa sam skoro dobio srčani.

P: Je li te profesorica u srednjoj školi motivirala za natjecanje iz fizike?

V: Da, da.

P: Imaš li što poručiti čitateljima?

V: Radite nešto pametnije, nemojte čitati ovo jer nemam ništa posebno pametno za reći. Nisam ja sad neka osoba koja može dati nešto informativno.

IZ MOG KUTA

Nešto je trulo u državAMA

LUKA ROGIĆ
15.11.2020.

Prije dva tjedna imali smo priliku prisustvovati "povijesnim" izborima u SAD-u. "Povijesni" sam stavio pod navodnike zato što američki i domaći mediji to govore svake četiri godine, točnije, za svake predsjedničke izbore koji se odvijaju "preko bare". Istina je ta da su rijetko koji od tih izbora uistinu povijesni. Svi oni djeluju kao predstavljanje nekog filma. Godinu dana prije gledamo najave, predviđanja stručnjaka, procjene i što sve ne kako bismo bili što uzbuđeniji pred izbore, a na kraju, baš kao i kod većine takvih novijih filmova, rezultat bude ogromno razočaranje bez velikog značaja i utiska.

Ove godine to je naglašenije nego ikad. Sve platforme – od televizije, radija, videoigara, sve do društvenih mreža – su najavljivale te izbore i naglašavale kako su iznimno bitni za ljudsku povijest i poticali nas na to da glasamo. Čak i mene koji niti sam državljanin SAD-a niti imam dovoljno godina da glasam. Svaki dan bih barem jednom vidio podsjetnik da moram glasati na Instagramu, Facebooku itd. Za takvu euforiju (i pomalo histeriju) oko ovih izbora možemo okriviti i samu američku kulturu. Amerikanci su u umjetnosti i šoubiznisu centar svijeta. Od Hollywooda, rock-n-rolla, pop glazbe preko pjesnika, književnika, modnih ikona, slikara... Lista područja u kojima je Amerika vodeći autoritet bila bi predugačka za moje predviđene dvije stranice. Cijela njihova kultura bazira se na konzumerizmu i hiperboličnom prikazivanju svijeta. Američki san je idealan primjer toga. Ono što želim reći je da su Amerikanci naviknuti na to, čak štoviše i sami potenciraju to svojim ponašanjem i prezentiranjem svojih pogleda na svijet. Svake četiri godine SAD se toliko podijele na lijeve i desne (demokrate i republikance)¹, da autsajderima kao nama izgleda kao da će doći do građanskog rata. Naravno, to se nikada ne dogodi, već histerija traje nekoliko mjeseci i stvari se vrate u normalu.

Ovi izbori su, što se podjela tiče, drukčiji. Ove godine ipak te podjele nisu samo maglena zavjesa koja se spustila nad Državama i koja će nestati promjenom godišnjih doba. Cijele ove godine u Sjedinjenim se državama podjele oko apsolutno svakog aspekta života samo produbljuju. Tako smo nakon ubojstva Georgea Floyd imali priliku gledati najmasovnije prosvjede i neredu u Americi još od 1995. (kada su američki policajci istukli Rodneya Kinga bez razloga i na kraju bili proglašeni nevinima). Američki gradovi u to vrijeme su gorjeli. Ove godine smo imali mirne prosvjede iz kojih su se, kao i 1995., razvili nasilni neredi i te slike su u medijskom prostoru nadvladale slike mirnih prosvjeda, kojih je – svakako – bilo, i to puno više nego nasilnih nereda. Ali američka kultura sklona senzacionalizmu „pojela“ je ovog puta samu sebe. Baš zbog tog senzacionalizma ljudi su gledali samo slike gorećih dućana i auta. Zbog tog senzacionalizma mirni protesti izgubili su na važnosti koju su imali i njihova poruka nije bila poslana na pravi način te ih je dosta ljudi opisalo kao nasilne neredu. Također, ove smo godine imali pandemiju bolesti izazvane virusom COVID-19, poznatijim kao koronavirus. Korona se uvukla duboko u sve pore društva diljem svijeta, ali ponajviše u Sjedinjenim državama. SAD su se kao država s najvećim brojem zaraženih koronom i umrlih od korone našle na izmaku snage. SAD trenutno imaju oko 11 milijuna zaraženih koronavirusom, uz ogromnih 250 tisuća umrlih. Vjerojatno se sada pitate kakve sve ovo ima veze s nedavno održanim predsjedničkim izborima. E pa, ove dvije teme koje smo spomenuli, jednako se kao i američki izbori svaki dan milijunima Amerikanaca predstavljaju senzacionalistički te kao velika i povijesna prijetnja.

Kao u slučaju američkih predsjedničkih izbora, i ovdje se Amerikanci dijele na demokrate i republikance. Ljudi mišljenja drugih o ovako bitnim pitanjima prosuđuju samo po tome što favoriziraju jednu stranku više od druge. Tako je kod demokrate popularno mišljenje da republikanci generalno ne vjeruju u koronu, da ne nose maske i da ignoriraju propisane mjere, kao i ono da su rasisti koji osporavaju pokret *Black Lives Matter* (BLM) te da podržavaju sistemski rasizam.

Naravno, svaka strana ima svoju priču, pa tako i republikanci karakteriziraju demokrate kao covidote koji se zbog straha od zaraze boje približiti ljudima i napuštati svoj stan. Smatraju da demokrate nastupaju kao rasisti prema bijelcima, da su opasni ljudi koji neredima žele promijeniti cijeli sustav i uspostaviti marksističku diktaturu u kojoj će bijelci postati građani drugog reda. Dakako, obje generalizacije – kao i sve druge – su krive. Apsolutno je netočno to da su svi republikanci rasisti, što je vidljivo već iz činjenice da je ove godine za Donalda Trumpa glasalo više Afroamerikanaca nego 2016. Također, velik se broj republikanaca pridržava epidemioloških mjera. S druge je strane glupost da su demokrate covidioti koji se boje drugih ljudi zbog zaraze, s obzirom na to se samo pridržavaju propisanih epidemioloških mjera. Naravno da ne žele uspostaviti nekakvu novu strukturu vlasti, nego žele malo više socijalne pravde. Kao što je to slučaj sa svim stvarima u životu, istina je negdje u sredini.

Tako su ove godine Amerikanci ušli u izbore duboko međusobno podijeljeni. Točnije, neki nisu u njima ni sudjelovali na uobičajen način, već su svoj glas poslali poštom, dopisno. Bila je najavljena velika borba između Joea Bidena i Donalda Trumpa – sudar titana. Predviđali su se tijesni rezultati i to da će se pobjednik znati tek tjedan dana nakon izbora. Ishod ovih izbora, kao i općenito političko-društvenu klimu u Sjedinjenim državama može se povezati s poznatim citatom iz Shakespeareova Hamleta: "Nešto je trulo u državi Danskoj". Bome, nešto je uistinu trulo i taj trulež osjeti se sve od Teksasa do Minnesote i od Atlantika do Pacifika. Sve smrdi od truleži, i to s obje strane. Otvorena je Pandorina kutija i trulež se širi posvuda. Nakon velikog preokreta Joea Bidena koji je došao ni od kuda i uzeo pobjedu, Donald Trump, umjesto pozivanja svojih glasača na mir i jedinstvo te savjeta da podrže novog predsjednika, Joea Bidena i demokrate optužuje za namještanje izbora i zahtijeva ponovno prebrojavanje glasova na sudu. Trumpovi glasači su se strastveno primili toga, pa čak i dva tjedna nakon izbora gledamo optužbe Trumpa i njegovih glasača kako su izbori ukradeni i kako je Joe Biden ilegalni predsjednik. S druge strane, demokrate su na ove optužbe odgovorili time da zapravo Donald Trump pokušava uzeti ove izbore prevarom i napraviti državni udar. I sada, kao i u slučaju prosvjeda i korone, SAD su suočene s novim podjelama između građana. Umjesto poziva na mir i jedinstvo koje im očajnički treba u ovim izazovnim vremenima, oni se optužuju i još više dijele. Ne čuje se nakon izborne noći ni Joea Bidena s pozivima na mir i jedinstvo. U ovom trenutku „trulež“ u Americi koja se nakuplja već stoljećima, još od doba Abrahama Lincolna i građanskog rata, dolazi do vrhunca. Ako situacija eksplodira, neće moći učiniti ništa ni Joe Biden ni Donald Trump – bit će prekasno. Građani SAD-a očajnički trebaju čvrstu ruku mira koja ih, prvi put nakon dugo vremena, neće dijeliti već spajati. Je li Joe Biden ta ruka? Treba čekati i vidjeti. Amerikanci se nadaju tome.

¹ Suprotno našem političkom sustavu, demokrate su u Americi zapravo liberalni i „lijevi“.